

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13467/2024
15.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог Привредног друштва за унутрашњу и спољну трговину „Seedagra“ д.о.о. из Новог Сада, чији је пуномоћник Милица Торњански, адвокат из ... , против туженог-противтужиоца АА из ... – носилац Пољопривредног газдинства АА ПГ ..., кога заступа пуномоћник Дејан Гвожђан, адвокат из ... , ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2770/23 од 02.02.2024. године, у седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца-противтуженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2770/23 од 02.02.2024. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца-противтуженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 247/2017 од 31.05.2023. године, ставом првим изреке, укинута је у целини решење о извршењу Основног суда у Новом Саду И.Ив 746/2016 од 10.11.2016. године. Ставом другим изреке утврђено је потраживање тужиоца-противтуженог Привредног друштва за унутрашњу и спољну трговину „Seedagra“ д.о.о. из Новог Сада према туженом-тужиоцу АА из ... у укупном износу од 8.899.306,94 динара, и то у износу од 5.960.273,51 динара на име главног потраживања и у износу од 2.939.033,43 динара на име обрачунате законске затезне камате. Ставом трећим изреке утврђено је потраживање туженог-противтужиоца према тужиоцу-противтуженом у укупном износу од 12.189.649,85 динара и то у износу од 7.751.800,00 динара на име главног потраживања и у износу од 4.437.849,85 динара на име обрачунате законске затезне камате. Ставом четвртим изреке наведена потраживања су пребијена и уташена до укупног износа од 8.899.306,94 динара, и то до износа главног дуга од 5.960.273,51 динара и до износа законске затезне камате од 2.939.033,43 динара. Ставом петим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени-противтужилац да тужиоцу-противтуженом, на име дуга по основу купљене и испоручене а неплаћене робе исплати износ од 6.091.718,51 динара, на име законске затезне камате обрачунате на износ од 6.091.718,51 динара од доспећа

до дана 15.08.2022. године као дана вештачења износ од 3.052.680,26 динара, као и законску затезну камату на износ дугованог износа од 6.091.718,51 динара од 16.08.2022. године као дана вештачења до исплате, као и да му накнади трошкове поступка. Ставом шестим изреке противтужбени захтев је делимично усвојен. Ставом седмим изреке обавезан је тужилац-противтужени да туженом-противтужиоцу исплати износ од укупно 3.290.342,91 динара, и то на име главнице потраживања износ од 1.791.526,49 динара са законском затезном каматом почев од 15.08.2022. године до дана исплате и износ од 1.498.816,42 динара на име обрачунате законске затезне камате на износ главнице потраживања закључно са даном вештачења 15.08.2022. године. Ставом осмим изреке одбијен је део противтужбеног захтева за исплату преко досуђеног износа од укупно 3.290.342,91 динара до тражених 7.533.534,70 динара, и то на име главнице потраживања преко досуђеног износа од 1.791.526,49 динара до траженог износа од 4.232.972,37 динара са законском затезном каматом почев од 15.08.2022. године до дана исплате и преко досуђеног износа од 1.498.816,42 динара до траженог износа од 3.300.562,33 динара на име законске затезне камате обрачунате на износ главнице потраживања закључно са даном вештачења 15.08.2022. године. Ставом деветим изреке обавезан је тужилац-противтужени да туженом-противтужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 263.877,63 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2770/23 од 02.02.2024. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца-противтуженог је одбијена и првостепена пресуда у побијаном одбијајућем делу тужбеног захтева, усвајајућем делу противтужбеног захтева, као и у делу одлуке о трошковима поступка потврђена и одбијен је захтев тужиоца-противтуженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац-противтужени је поднео ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), па је утврдио да изјављена ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 372. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку није учињена ни друга битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. истог Закона, на коју се у ревизији паушално указује. Битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП није прописана као ревизијски разлог, у смислу члана 407. став 1-3 истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени-противтужилац се бави пољопривредном делатношћу и носилац је регистрованог пољопривредног газдинства АА ПГ У периоду од 2011. године до краја 2015. године пословао је са тужиоцем-противтуженим Привредним друштвом за унутрашњу и спољну трговину „Seedagra“ д.о.о. из Новог Сад, које се бавило финансирањем пољопривредне производње и откупом пољопривредних производа. Приликом наведеног пословања тужилац-противтужени је туженом-противтужиоцу испоручивао репроматеријал за пољопривредну производњу, минерално ђубриво, семе и пестициде, а тужени-противтужилац је за примљену робу исплаћивао тужиоцу-противтуженом накнаду у

новцу или му је на име компензације испоручивао пољопривредне производе. У свом пословању тужилац-противтужени је туженом-противтужиоцу издавао рачуне – отпремнице које се односе на одређену робу, а тужени-противтужилац је такође испоручивао и фактурисао одређену робу тужиоцу-противтуженом.

Уговором о уступању потраживања (цесији) који је закључен 03.10.2020. године између ББ, као уступиоца и туженог-противтужиоца АА, као пријемника, уступилац је новчано потраживање по основу правноснажне и извршне пресуде Вишег суда у Новом Саду П 1589/2017 од 09.07.2018. године према овде тужиоцу-противтуженом, као дужнику, у износу од 7.751.800,00 динара са законском зтезном каматом почев од 01.02.2017. године уступио у целости и пренео на овде туженог-противтужиоца, као пријемника, без накнаде.

У поступку је утврђено потраживање тужиоца-противтуженог према туженом-противтужиоцу на дан 15.08.2022. године у укупном износу од 8.899.306,94 динара (5.960.273,51 динара на име главног потраживања и 2.939.033,43 динара на име камате). Узимајући у обзир сва међусобна потраживања и обавезе по основу фактурисане робе, са даном доспећа 11.10.2016. године и нефактурисане робе, као и по основу уговора о уступању потраживања, након извршеног пребијања до висине 8.899.306,94 динара, преостао је дуг туженог-противтужиоца према тужиоцу-противтуженом у укупном износу од 3.290.324,91 динара обрачунато на дан 15.08.2022. године, од ког износа се 1.791.526,49 динара односи на главницу, а 1.498.816,42 динара на обрачунату законску затезну камату.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно применили материјално право доносећи побијану пресуду, а за своје одлуке су дали довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и Врховни суд. Судови су утврдили потраживање тужиоца-противтуженог према туженом-противтужиоцу, као и потраживање туженог-противтужиоца према тужиоцу-противтуженом, наведена потраживања су пребијена до укупног износа од 8.899.306,94 динара колико је износило потраживање тужиоца-противтуженог према туженом-противтужиоцу, тако да је обавезан тужилац-противтужени да туженом-противтужиоцу исплати износ који је преостао након пребијања у корист туженог-противтужиоца од укупно 3.290.342,91 динара.

Неосновано се ревизијом указује да је противтужба недозвољена, да су докази тужиоца-противтуженог неблаговремени и да постоји преклузија у достављању уговора о пребијању, за који тужилац-противтужени сматра да је фиктиван, јер је закључен између тазбинских сродника. Наиме, тужени-противтужилац је у приговору против решења о извршењу истакао компензациони приговор, компензациону противтужбу је поднео 16.01.2018. године, а потом је преиначио повећањем тужбеног захтева 26.02.2020. године, након закључења уговора о уступању потраживања од 03.01.2020. године. Противтужба је поднета пре него што је закључена главна расправа у првостепеном поступку, због чега је поднета у року који је прописан одредбом члана 198. став 1. ЗПП. Чињеница да је уговор о уступању потраживања закључен између тазбинских сродника не представља разлог због кога би се тај уговор сматрао фиктивним, а тужилац-противтужени је обавештен о уступању потраживања који му је достављен уз поднесак туженог-противтужиоца од 26.02.2020. године.

Врховни суд је ценио и остале наводе изјављене ревизије, којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, а који су иначе истицани и у жалби против првостепене пресуде и које је другостепени суд оценио у својој пресуди. Зато ти наводи нису посебно образложени.

Тужилац-противтужени није успео у ревизијском поступку, због чега му не припадају трошкови тог поступка које је тражио и определио у ревизији, у смислу члана 154. и члана 155. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. и члана 165. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**